

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.] helt anden Betydning end i den gældende Sparekasselov. Det foreslaas, at Ledelsen i Sparekasser, uanset om der er Garanter eller ej, altid skal bestaa af to Organer, nemlig et Tilsynsraad, der har den kontrollerende Myndighed, og en Direktion, der har Ansvaret for den daglige Ledelse. I Realiteten svarer Tilsynsraadet til Bestyrelsen i Aktieselskaber, men af Hensyn til, at Ordet „Tilsynsraad“ har vundet Hævd i Sparekasserne, har man bibeholdt Betegnelsen „Tilsynsraad“.

Tilsynsraadet skal bestaa af mindst 7 Medlemmer, og efter Forslaget skal altid et af Medlemmerne udnævnes af Handelsministeren, medens dette nu kun er Tilfældet i de Kasser, der ikke har Garanter. Forslaget er begrundet med, at Garantkasser lige saa vel som Ikke-Garantkasser i Virkeligheden i overvejende Grad er baseret paa Kassernes egne Midler og kun i ringere Grad paa Garanternes Hæftelser, hvorfor det skønnes naturligt, at der ogsaa i Garantkasserne indføres en Repræsentation for de almindelige samfundsmæssige Interesser.

Med Hensyn til Direktionen bemærkes, at Antallet af Direktører i nogle Kasser er forholdsvis stort, hvilket vil kunne forflygtige de enkelte Direktørers Ansvar. Man har derfor foreslaaet, at Direktionen højst maa bestaa af 3 Direktører, idet man dog har foreslaaet en Frist paa 5 Aar for de paa-gældende Kasser til at indrette sig efter den nye Bestemmelse.

Baade for Tilsynsraadets, Direktionens og Personalets Vedkommende har man foreslaaet, at Honorarer og Lønninger for Fremtiden skal være bestemte Beløb og ikke maa have Karakter af Tantième.

I § 8 har man udvidet de gældende Bestemmelser om, at en Sparekassedirektør ikke samtidig maa være Medlem af Direktionen i en anden Sparekasse eller i en Bank, saa at dette ogsaa kommer til at gælde Afdelingsledere. Bestemmelsen er endvidere udvidet saaledes, at de paagældende er udelukkede fra at deltage i Ledelsen af andre private Pengeinstitutter.

I Paragraffens 2det Stykke er det foreslaaet at bemyndige Handelsministeren til at bestemme, at visse Stillinger eller Udvølsen af visse Hverv ikke skal kunne forenes med Stillingen som Direktør eller Afdelingsbestyrer i en Sparekasse.

Den gældende Sparekasselov indeholder ikke som f. Eks. Bankloven nogen Bestemmelse om, hvor stor en Sparekasses Egenkapital skal være, hverken med Hensyn til

Minimum af det absolutte Beløb eller med Hensyn til Egenkapitalens Størrelse i Forhold til Kassens Forpligtelser. Den gældende Lov udtaler blot i Almindelighed, at Kassens Midler skal anbringes paa betryggende Maade. Da man har fundet det betænkeligt vedblivende at lade dette vigtige Forhold være ulovbestemt, har man i tredje Kapitel foreslaaet indført det Princip, som har fundet Anvendelse over for Sparekasserne i Norge og Sverige, hvorefter de forskellige Anbringelsesmuligheder, som frembyder sig for Sparekasserne, deles i to Kategorier: de særlig frie Anbringelsesmaader og de øvrige Anbringelsesmaader. Den første Kategori, den saakaldte „primære“ Anbringelsesmaade, omhandles i § 9, I. a. til e., og omfatter Anbringelse i Statsobligationer, Kommuneobligationer, Obligationer udstedt af Kongeriget Danmarks Hypotekbank eller Tiendebanken samt Kreditforeningsobligationer, Laan garanteret af den danske Stat eller en dansk Kommune, Laan mod Pant i faste Ejendomme inden for 60 pCt. af Ejendomsskyldværdien, idet man dog for Landejendommenes Vedkommende har modificeret Regelen under Hensyn til disse Ejendommens Karakter; endvidere Laan mod Pant i Kontrabøger med danske Sparekasser eller Banker eller i Obligationer, der noteres paa Fondsbørsen inden for 75 pCt. af Kursværdien, samt endelig Indlaan i danske Banker og Sparekasser. Alle de her nævnte Anbringelsesmaader anses for saa sikre, at Kasserne i ubegrænset Omfang kan anbringe deres Midler paa de angivne Maader. Kassernes Adgang til at anbringe deres Midler paa andre Maader, de „sekundære“ Anbringelsesmaader, er i Forslaget gjort afhængig af Størrelsen af Kassens Reserver, idet Egenkapitalen til enhver Tid skal udgøre mindst 20 pCt. af det Beløb, der ikke modsvares af de saakaldte primære Aktiver. Det er naturligvis som udtalt i Forslaget en Forudsætning, at ogsaa de saakaldte sekundære Aktiver skal have en betryggende Karakter. Det er ikke Mening, at denne Deling af Aktiverne skal finde Udtryk i Sparekassernes til Offentliggørelse bestemte Regnskaber, men Sondringen er alene tænkt som en intern Rettesnor for Kasserne og som en Støtte for Sparekassetsynet i dettes Arbejde.

Den Praksis, som de danske Sparekasser hidtil har fulgt, har i det store og hele været saa forsigtig, at de nye Regler ikke vil volde ret mange Kasser Vanskeligheder, og i øvrigt er der med Hensyn til disse Bestemmelser givet Kasserne en Overgangs-